

A korrupció szennyét egyre radikálisabb, önkényesebb döntésekkel kívánja kompenzálni Brüsszel

2026 január 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A korrupció szennyét egyre radikálisabb, önkényesebb döntésekkel kívánja a testület kompenzálni.

Az Európai Parlament – ahogy azon kívül még más uniós intézmények – tekintélyét az elmúlt években több jelentős pénzügyi botrány tépázta meg. A korrupció szennyét egyre radikálisabb, önkényesebb döntésekkel kívánja a testület kompenzálni – írta elemzésében a Tűzfalcsoport.

Ezen ügyek kapcsán ráadásul gyakran elkerülnek a kettős mérce, a részrehajlás vagy a nepotizmus fogalmai, amelyek uniós kontextusban a korrupció különböző formáját jelenti, és amely a gyakorlatban már az intézményi működést magát is fenyegeti. Egy olyan jelenség, amely az igazságosság és az egyenlőség normáinak – a brüsszeli hatalomközpontban sűrűn tapasztalható – hiánya miatt már valós veszélyt jelent az európaiság politikai, kulturális és gazdasági biztonságának morális alapú stabilitására. Ez a jelenség egyértelműen elterjedt az uniós elitek egy részében, így mára a legmagasabb vezetői szinteken is, és továbbra is sújtja az Európai Unió tekintélyét – így nem kis részben a kontinens versenyképességét is – az egyre dinamikusabban felgyorsuló globális és regionális versenyfutásban – [emelte ki a Tűzfalcsoport](#).

Elemzésükben úgy fogalmaztak: „Az Európai Parlament, mint az Európai Unió közvetlenül választott parlamentáris testülete, időről időre tett belső kísérleteket a saját botrányai nyomán elállt helyzetek lecsillapítására. Így 2012 óta a képviselőket magatartási kódex köti, amely meghatározza a képviselők azon kötelezettségét, hogy kizárólag a köz érdekében járjanak el, és hogy munkájukat pártatlanul, feddhetetlenül, nyitottan, becsületesen, elszámoltathatóan – az Európai Parlament hírnevét tiszteletben tartva – végezzék, és a feladataik ellátása során tiszteletben tartják a megfelelő magatartásra vonatkozó kódexet.”

Hozzá tették: „A képviselőknek ezért részletes nyilatkozatot kell benyújtaniuk a pénzügyi érdekeltségeikről, amit a köznyelvben gyakorta az EP-tagok vagy nyilatkozataiként szoktak említeni. A 2009. évi statútum elfogadása nyomán a képviselők nem alkalmazhatnak közeli hozzátartozókat (így házastársakat vagy állandó nem házastársakat sem) asszisztensként, annak érdekében, hogy ezzel az EP szervezetrendszerében elejét lehessen venni a nepotizmusnak; ezek a szabályok azonban csak a politikusok saját rokonaira vonatkoznak.”

„Ugyancsak 2009-ig az európai parlamenti képviselők ugyanazt a szintű fizetést kapták, mint a saját nemzeti parlamentjük (vagy a parlamenti alsóház) képviselői. Ennek eredményeként az Európai Parlamentben széles fizetési sáv érvényesült, 2005 júliusában azonban a Tanács a Parlament javaslatát követően elfogadta az összes európai parlamenti képviselő (előbb már említett) egységes statútumát, amelynek nyomán – a 2009-es választások óta – az EP-képviselők adózás előtti (bruttó) havi fizetése megfelel az Európai Bíróságon kapott bírói fizetés 38,5 százalékának. 2024-től az Európai Parlament minden képviselője által kapott tiszteletdíj bruttó összege havi 10 075 euró (átszámítva körülbelül 4,1 millió forintnak megfelelő összeg), amelyből az uniós adó és biztosítási járulékok levonása után kerekítve 7854 euró (körülbelül 3,2 millió forint) marad. A képviselők havi 4950 eurós (körülbelül kétmillió forint) általános költségterítést (General Expenditure Allowance – GEA) is kapnak, melyből a megválasztásuk szerinti országban felmerülő költségeiket (például az irodafenntartási, telefon- és postaköltségeket, számítástechnikai eszközöket érintő kiadást) fedezhetik” – hívták fel a figyelmet, kiemelve:

Ezzel a csaknem ötezer euróval sokáig egyáltalán nem kellett elszámolniuk (ezen felül jár nekik napi 350 euró napidíj a parlamenti tevékenységük során felmerülő egyéb költségek – szállás, étkezés – fedezésére, ezt azonban csak akkor folyósítják a számukra, ha a hivatalos jelenléti íven aláírásukkal igazolták a jelenlétüket.) 2019-től valamennyi szigorítás következett, így ma már külön bankszámlán kell kezelni a GEA-t, meg kell vizsgálni az elköltésre vonatkozó számlákat, az EP belső auditjának a képviselők öt százalékára vonatkozóan egy vizsgálatot (mintavételes ellenőrzést) kell végeznie, ennek eredményét publikálni kell, továbbá évente egy auditornak, könyvelőnek át kell tekintenie a GEA-kiadásokat, és az auditor jelentését az EP-képviselőknek közzé kell tennie. Ez a részbeni szigorítási folyamat botrányokkal és pereskedésekkel párhuzamosan zajlott le.

A Tűzfalcsoport felhívta a figyelmet arra is, hogy „Számos ilyen jellegű ügy tépázta meg az Európai Parlament tekintélyét, így botrányként látott napvilágot annak ténye, hogy nyolc német EP-képviselő (köztük Manfred Weber, aki 2014 óta a Néppárt frakcióvezetője) a saját tulajdonában levő ingatlanban bérlik az irodájukat.”

Hangsúlyozták: „kiderült az is, hogy Martin Schulz, a Német Szociáldemokrata Párt (SPD) sokáig meghatározó politikusa (2012 és 2017 között az EP elnöke, és a párt 2017-es kancellárjelöltje) korábban az Európai Parlament elnökeként – túllépve hatáskörét – saját közeli bizalmasait támogatta busás módon az EP-elnöki kabinetjének tagjait érintő politikai áthelyezésekkel. Ugyanebben az időszakban merült a nem létező vagy a valóságban nem használt EP-képviselői szellemirodák körüli botránysorozat, amelynek lényegeként a sajtó által feltárni szándékozott visszaélések nyomán az Európai Csalás Elleni Hivatal (Office européen de lutte antifraude – OLAF) hamar bejelentette, hogy vizsgálatot indít azoknak az EP-képviselők az ügyében, akik a gyanú szerint saját

maguknak fizették ki a bérleti díjat.”

Oknyomzó újságírók egy kiterjedt vizsgálatban feltárták – ezt a kutatást 2024 elején publikálták is –, hogy a különböző megismert botrányokban, illetve már folyamatban lévő (vagy már lezárult) szabálysértési és büntetőügyekben összesen 163 európai parlamenti képviselő vált érintetté, a publikálás idején összesen 704 EP-képviselő csaknem negyede

– részletezte a [Tűzfalcsoport](#), hozzátéve: „Az eljárások összességében 253 konkrét esetet fedtek le, és huszonhárom politikus, azaz a képviselők több mint három százalékának büntetőjogi felelősségét ezekben az eljárásokban meg is állapították. A számba vett ügyek között 45 korrupciós jellegű volt, amelyeknél a büntetőeljárás 16 esetben nyílt vesztegetés („hála”, vesztegetés, azaz pénzzel, ígérettel való rábírás) kapcsán indult meg, míg a kutatás szerint 29 esetben a favoritizmusból – a nepotizmus tipikus formájaként rokonságnak, közeli barátoknak kívánt pozíciók és elnyök jelenségéből – eredő jogi tárgyra irányult a cselekmények törvényes elbírálására szolgáló eljárás.”

Borítókép: Ursula von der Leyen és Federica Mogherini (Fotó: AFP)

www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláztatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló